

Man met hoed niet gesignaleerd

Alle mensen die zich hebben ingeschreven om mijn roman te kopen zodra deze af is, zitten natuurlijk met smart te wachten. Het slechte nieuws is: 'De man met de hoed' is nog niet af. Het goede nieuws is dat de teller inmiddels op 75.000 woorden staat. Met mijn huidige schrijftempo zal ik de roman zoals toegezegd medio dit jaar af hebben. De kunst is echter om hem daarna zo snel mogelijk in boekvorm te laten verschijnen. De zoektocht naar een uitgever is begonnen. Wanneer het boek precies uitkomt is dus nog even een verrassing. Ook voor mij. Ik hou jullie op de hoogte.

Scène uit roman 'De man met de hoed'

Om de honger al enigszins te stillen of juist (verder) op te wekken kun je hier alvast proeven aan de roman. Het is een scène uit het hoofdstuk 'Stil advies'.

...
"Zijn jas ligt onder de kapstok op de grond. Ik doe mijn mond al open om er wat van te zeggen, maar pak hem toch zelf maar op. Dan voel ik een dikke bult in zijn jaszak.

'Gertje! Kom direct terug bij mama!'

De toon in mijn stem doet hem vliegen, want binnen een mum van tijd staat hij voor me.

'Wat is er mama?', vraagt hij met angst in zijn ogen.

'Wat doen die boterhammen nog in je jaszak? Ik had je toch gezegd dat je die bij de buurvrouw op moest eten?'

'Maar mama', protesteert hij zachtjes.

'Verdorie Gertje, wat moet de buurvrouw nu wel niet denken. Dat ik niet goed voor je zorg of dat ik uit haar zak probeer te leven.' Ik kijk hem boos aan. 'Ik doe aan alle kanten mijn best om goed voor je te zorgen. Denk je dat ik het leuk vind je telkens ergens onder te moeten brengen?'

'Maar...'

'Niets te maren. Je gaat nu direct naar de buurvrouw om je excuses aan te bieden!'

'Wat moet ik zeggen dan?' De tranen staan in zijn ogen.

'Wat moet ik zeggen dan?!' zeg ik met mijn tanden op elkaar. 'Dat het je spijt dat je niet had verteld dat je zelf boterhammen mee had.' Mijn nagels prikken aan de binnenkant van mijn handen. Zo hard hou ik ze gebald. Waarom helpt hij nou niet mee? 'En neem de boterhammen mee. Dan kan je ze laten zien.' Ik doe een greep in zijn jaszak om de boterhammen er uit te halen. In plaats daarvan sta ik met twee knalblauwe wanten in mijn hand.

'Oh nee!' Een akelige warmte golft door mijn lichaam. In één klap voel ik me ontzettend beroerd. Met een grote stap ben ik bij Gertje en neem hem in mijn armen. 'Het spijt me jongen!' Stil hangt hij tegen me aan. 'Neem me niet kwalijk.' Tranen rollen over zijn wangen. Met mijn duim veeg ik ze weg. Wiegend staan we samen in de gang. De blauwe wanten als stille getuigen tussen de schoenen op de grond."

Valse beloftes?

Eindelijk is de lang geleden toegezegde nieuwsbrief een feit. Het kwam er tot nu toe niet van om er één te maken. Nu kunnen jullie eindelijk lezen hoe het mij en mijn bedrijf vergaat.
Corrie

(advertentie)

NIEUW!

'Ik zou je in een doosje willen doen'

Maak met mij dit persoonlijke doosje of huur mij in om dit samen met de beoogde ontvanger te doen. Erg geschikt om ingezet te worden voor iemand die net een dierbare heeft verloren en mooie herinneringen wil bewaren.

Wil je deze nieuwsbrief ook ontvangen?
Mail dan naar:
zinexpresz@gmail.com